

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 276

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέα 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Ἐπικράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 27 Μαΐου 1884.

Ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὁ χειροκροτῶν προχθὲς ἐν φρενητιώδει ἐξαφει φιλοπατριδὸς θαυμασμοῦ τὴν ἀληθῶς ἔξοχον καὶ τεραστίαν ρώμην τοῦ Παναγῆ Κουταλιανοῦ, ἐγίνωσκε ἀκριβῶς τὰ συμβάντα κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας καὶ ἀνεμέτρει τὴν σημασίαν αὐτῶν, εἰάν ἐγνώριζεν ὁ ἀφανὴς αὐτὸς γίγας, ὁπόσος καὶ ὁποῖος φόρτος ἵκετο εἰς τὴν ράχιν τοῦ παρὰ τῶν κυβερνητικῶν τοῦ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, δὲν θὰ ἐπευφήμει ἔξαλλος τὸν Παναγῆν, κινούμενον ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετὰ βάρους ἐξακοσίων ὀκάδων, ἀλλὰ θὰ παρετήρει αὐτὸν μετὰ τὸ ἴδιον μειδιῶμα μεθ' οὗ θὰ παρετήρει Μανιάτης ἀχθοφόρος αἰρών ἐπὶ τῆς ράχεώς τοῦ κλειδοκύμβαλον τὸν κ. Καλλιγᾶν ἀγωνιζόμενον νὰ ἐγείρῃ τὸν κώδωνα τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς.

Δὲν ἤρκει ὁ μαστόδους πρωθυπουργὸς ἐπικαθήμενος ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἀγέρωχος δεσπότης, δὲν ἤρκει ὁ κ. Λομβάρδος καὶ οἱ τρεῖς ἀνεψιοὶ τοῦ, δὲν ἤρκει ὁ κ. Καζάκης, δὲν ἤρκει ὁ κ. Λάμπας, δὲν ἤρκει ὁ μέγας ἀναμορφωτὴς τῶν ταχυδρομείων, δὲν ἤρκει ὁ πρέσβυς μας κ. Σκουλούδης, δὲν ἔφθαναν τὰ δάνεια, ἡ Κωκαΐς, ὁ καπνὸς, τὸ πετρέλαιον, τὰ παιγνιόχαρτα. . . Ἄφου ὁ λαὸς ἐστέκετο ἀκόμη ὁρθὸς σημεῖον ὅτι ἠδύνατο νὰ δεχθῆ καὶ ἄλλα βάρη εἰς τὰ νῶτά του. . .

Καὶ ἐφόρτωσε μετὰ νέα καὶ ὑπέρογκα βάρη τὸ ὑποζύγιόν του ὁ ἀνηλεὲς ὀνηλάτης. Περίεργον! κανεὶς ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν φίλων καὶ εὐνοουμένων, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸ αὐτὸ γένος τῶν ἡρώων τῶν μύθων τοῦ Αἰώπου δὲν ὑπέμνησεν εἰς τὸν μεγαλοφυᾶ ἀρχηγόν του τὰ διδάγματα τῶν μύθων τοῦ ἀθανάτου Φρυγῆς;

★

Σιγὰ καὶ ἀθορύβως μετὰ τὴν βραδείην καὶ μυστηριώδη περίσκεψιν, μεθ' ἧς συνήθως διαπράττεται πᾶσα Ἑλληνικατικὴ πρᾶξις, παρεσκευάσθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν δύο νόμοι οὐσιωδῶς ἐπιδρωντες ἐπὶ τὴν μόρφωσιν, τὴν διοίκησιν καὶ τὴν συντήρησιν τῆς χώρας, δηλαδὴ ὁ τοῦ νέου δασμολογίου καὶ ὁ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων.

Τὴν σημασίαν τοῦ πρώτου θὰ τὴν ἐννοήσῃ ὁ πτωχὸς εἰκογενεάρχης, ὁ κεκμηκὸς ἤδη ἐκ τῶν ἐπαχθεστάτων φόρων, ὁ μὴ ἀντέχων εἰς τὴν ἀδιάκοπον ἰουδαϊκὴν ὑπερτίμησιν τῶν ὀνίων ἐν

γίνει καὶ τῶν χρησίμων εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐφοδίων, ὅστις μετὰ φρίκης θ' ἀκούσῃ τὴν ἐξόγκωσιν τῶν δαπανῶν του, τὴν ὁποῖαν ἔτι μᾶλλον θὰ μεγαλοποιήσῃ αἰσχροκερδῶς ἡ φυσικὴ πλεονεξία τοῦ ὁμογενοῦς ἐμπόρου· θὰ τὴν ἐννοήσῃ ὁ ἐργάτης καὶ ὁ φοιτητὴς τῶν ὀποίων τὸ πτωχικὸν βαλάντιον θὰ ὑποστῇ δεινὴν καὶ θανατηφόρον ἀφαίμαξιν κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀναγκαίων, ἀπὸ τοῦ λαίμοδετου μέχρι τοῦ στεαρικοῦ κηρίου, τοῦ χρησίμου διὰ τὴν νυκτερινὴν μελέτην.

Ὁμολογούμενός ἡ Ἑλλὰς κατήνησεν ὁ Παναγῆς τῶν ἐθνῶν, ἐπιδεικνύουσα μετ' ἀνοχῆς καὶ δυνάμεως κειμένης ἄνω ἢ καὶ κάτω τῶν ὀρίων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὸ βέβαμα τῆς ἀρσεως τὸσον ὑπερόγκου βάρους. Μετὰ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Παναγῆς διὰ τὸ θέαμα πληρώνεται ἀδρῶς, ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς πληρώνει!

★

Τὴν σημασίαν τοῦ δευτέρου νόμου ὅστις ὀδύναται ν' ἀποκληθῇ νόμος περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τρικουπῆ θὰ τὴν ἐννοήσωμεν ὅλας ἔτι εἰσελθόμενοι εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα καὶ ἴδωμεν ἐγκαθιδρυμένον ἐν κλητῶν συμφέτων τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, ἀγερώχως μειδιῶντα, ἐξησκαλισμένον ἐν τῇ ἀναπαυτικῇ ὀκνησίᾳ, βέβαιον περὶ τῆς ἀφθόνου κρηθῆς, ἢν θὰ τῷ χορηγῆ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ ὑστέρημα τοῦ βαλάντιου τοῦ πένητος. . .

Ἐρῆνος καὶ κοπετὸς ἠκούσθη εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἠνεψύθησαν αἱ βίβλοι καὶ ἐμετρήθησαν οἱ ὑπηρεσίαι· ἠρευνήθησαν μέχρις ἀπωτάτου ὀρίου αἱ συγγένειαι καὶ αἱ σχέσεις ἐκάστου πρὸς τοὺς φίλους· ἐξυγίσθη τὸ ποσὸν τοῦ κωνιορτοῦ ἐν ἀπεκρίμασιν οἱ πόδες ἐκάστου μνηστῆρος εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως. Ὑπελογίσθη ἡ περὶ τὰς ὑποκλίσεις εὐκαμψία τῆς σπονδυλικῆς στήλης τῶν ἱκετῶν. . . Ἀναλόγως δὲ πρὸς τὰ προσόντα ταῦτα ἐγένετο ἡ διανομὴ τῶν ἀγαθῶν. Μακρὰ καὶ ἐντιμοὶ ὑπηρεσίαι παρεγνωρίσθησαν, τὰ δικαιώματα τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἀνεκραιότητος παρηγωνισθῆσαν, καὶ οἱ κατακτηταὶ, μερᾶκια ἀγένεια, θεράποντες ἀφωσιωμένοι, ραφιδῶδαι τῶν καφετειῶν, νεωκόροι καὶ θυμιασταὶ τοῦ τεμένους τῆς δόξης τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀνήλθον τροπαιοῦχοι καὶ κατέλαβον ἕκαστος τὸ οἰκεῖον λάφυρον τῆς ἐξουσίας. . .

Ὁ Παναγῆ, νέε Ἡράκλεις, δύνασαι νὰ στρέψῃς τὸ ρεῦμα τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ νὰ καθάρῃς τὴν κόπρον ταύτην τοῦ Αὐγείου; . . Ἄλλ' ὁ Ἀλφειὸς εἶνε μακρὰν καὶ ἡ ὥρα δὲν ἐπέστη ἀκόμη! . .

Εὐτυχῶς, ὅταν ἐπιστῇ, ἔχομεν ἐδῶ σιμὰ τὴν θάλασσαν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ ρίψωμεν ὅλην αὐτὴν τὴν μάζαν. Ὅλιγη βρῶμα περισσοτέρα δὲν θὰ βλάψῃ τὰς τοικίας ιδιότητάς

των λουτρών του κ. Δαμπακηνοῦ, ἀφοῦ μάλιστα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐξ Ἀγγλίας ὁμογενῶν, αὕτη εἶνε ἰδιότης ωφέλιμος διὰ τὴν εὐεξίαν τῶν λουομένων.

*

Ἄκουσον, ὦ Παναγῆ Κουταλιανέ. Ἄν ἀγαπᾷς τὴν πετρίδα σου, ὅπως διαταίνεσαι εἰς τὰς ἀρεταῖς δημογορίας σου, παραμεινον μεθ' ἡμῶν ἐπὶ τινὰ χρόνον. Ἐγγράφητι δημότης εἰς τὸ ἄστυ μας χωρὶς νὰ φοβηθῆς... ἡ σκόνη αὐτοῦ δὲν θὰ βλάψῃ οὐσιωδῶς τοὺς ἰσχυροὺς πνεύμονάς σου. Εἶσαι τόσο δημοφιλῆς, ὥστε σοὶ ὑποσχόμεθα ὅτι εἰς πρώτην ἐκλογὴν, θὰ ἐξελεχθῆς ἀφελύτως βουλευτής.

Πήγαμε τότε εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ ἂν θέλῃς ἀληθῶς νὰ δοξασθῆς μιμηθῆτι τὴν πράξιν τοῦ ὁμοίου σου Σαμφῶν.

Καιροφυλάττει ὅτε θ' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Φιλισταῖος πρωθυπουργὸς διὰ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι εἰργάσθη ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τότε σὺ ἄρπασε τοὺς δύο ὀγκώδεις στόλους τῆς αἰθούσης καὶ σείσέ τους μετὰ τὴν ὑπεράνθρωπὸν σου δύναμιν διὰ νὰ καταπέσῃ τὸ κτίριον καὶ πλοκάσῃ τοὺς νέους Φιλισταίους, ἀναφωγῶν;

— Ἀποθανεῖτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων!

ANEMOMAZOMATA

Ὅριστικῶς πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὴν ἀγγλοελληνικὴν συμμαχίαν ὡς ἀποτυχοῦσαν. Μετὰ τὰς πολεμικὰς διαθέσεις τοῦ κ. Τρικοῦπη μάτην ἐπιδιώξαντος νὰ δρέψῃ δάφνας εἰς τὴν χώραν τῶν Φαραῶν καὶ τῶν Πυραμίδων, ἰδοὺ ναυαγεῖ ἤδη καὶ ὁ Μακεδὼν Στέφανος. Καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις οἱ ἀποτυχόντες ἐκστρατευτικοὶ πόθοι ἀπολήγουσιν εἰς ἐπιστολάς εἰρωνικὰς ἀγγλῶν γραμματέων. Καὶ σημειωτέον ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Μακεδόνος ἤρως καὶ διπλωμάτου δὲν ἦτο ἐκ τῶν τυχαίων. Ἄφ' ἐνὸς μία κερδιὰ ἀρχοναυτικῆς ἐκστρατείας εἰς Σουδῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Γόρδωνος. Ἄφ' ἑτέρου εἰς εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας κινούμενος, ὅπως προστεθῇ καὶ ἡ Μακεδονία εἰς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἴδου σχέδιον τέλειον. Ὅπωςδὴποτε ὑπὸ τοιοῦτους οἰωνοὺς τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχῃ μέλλον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ὅπου φαίνεται σπουδαίως ἐρριζοβόλησαν οἱ Μακεδόνες τῶν καρναβαλίων.

Ἄλλ' ὁμολογοῦμεν, ὅτι θυμηθῶμεν πολὺ μείζονα τῆς ὑπὸ τῆς μακεδονικῆς ἐκστρατείας προκαλουμένης, ἐμποιεῖ ἡμῖν ἡ ἀγόρευσις τοῦ ἀξιωματικοῦ προέδρου τῶν ἐταίρων τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς. Ὁ φιλόκρονος οὗτος πολιτευτὴς οὐδ' ἄλλως ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου καταβαλλόμενος, δὲν ἐννοεῖ νὰ στερῆσθῃ τὴν πατρίδα τῆς πολιτικῆς περιουσίας του. Θέλει καὶ καλὰ καὶ σώει οἱ Ἕλληγές του νὰ διαπερῶσιν εἰς χιλίων μέτρων ἀπόστασιν διὰ τῆς σφαίρας τοῦ τουφεκίου τῶν τῶ κέντρον ἐνὸς δακτυλιδίου, καὶ τοῦτο διότι ἡ Ἀνατολὴ ἀναπλασσομένη ἐπιτίθειν ἡμᾶς τοὺς κληρονομικῶν δικαιώματι κυρίους αὐτῆς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φονεύσωμεν εἰς χιλίων μέτρων ἀπόστασιν ἀκινδύνως καὶ ἀνενοχλήτως πρῶτον μὲν τοὺς φυσικοὺς ἐχθροὺς καὶ δεύτερον τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς μας. Πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ κανὲν mal entendu εἰς ὄλην αὐτὴν τὴν ἐξηγητικὴν παρατάξιν, ἀλλ' ἐν τούτοις νομιζομεν φρόνιμον ἐπισημῶσαι νὰ λάβῃ ὁ φίλος μας κ. Κοσσανάκος προφυλα-

κτικὰ τινὰ μέτρα ἀπέναντι τοιοῦτων τάσεων ἀδελφοκτόνων. Διότι φαντασθῆτε ποῦ θὰ εὐρεθῶμεν, εἰάν χάρις εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ κ. ἐξ Αἰγυπτιακῆς βουλευτοῦ δύναται τοῦ λοιποῦ πᾶς κακοῦργος νὰ προταίη ὡς δικαιολόγηται τοῦ φόνου του, ὅτι εἶχεν ἀπέναντί του ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ.

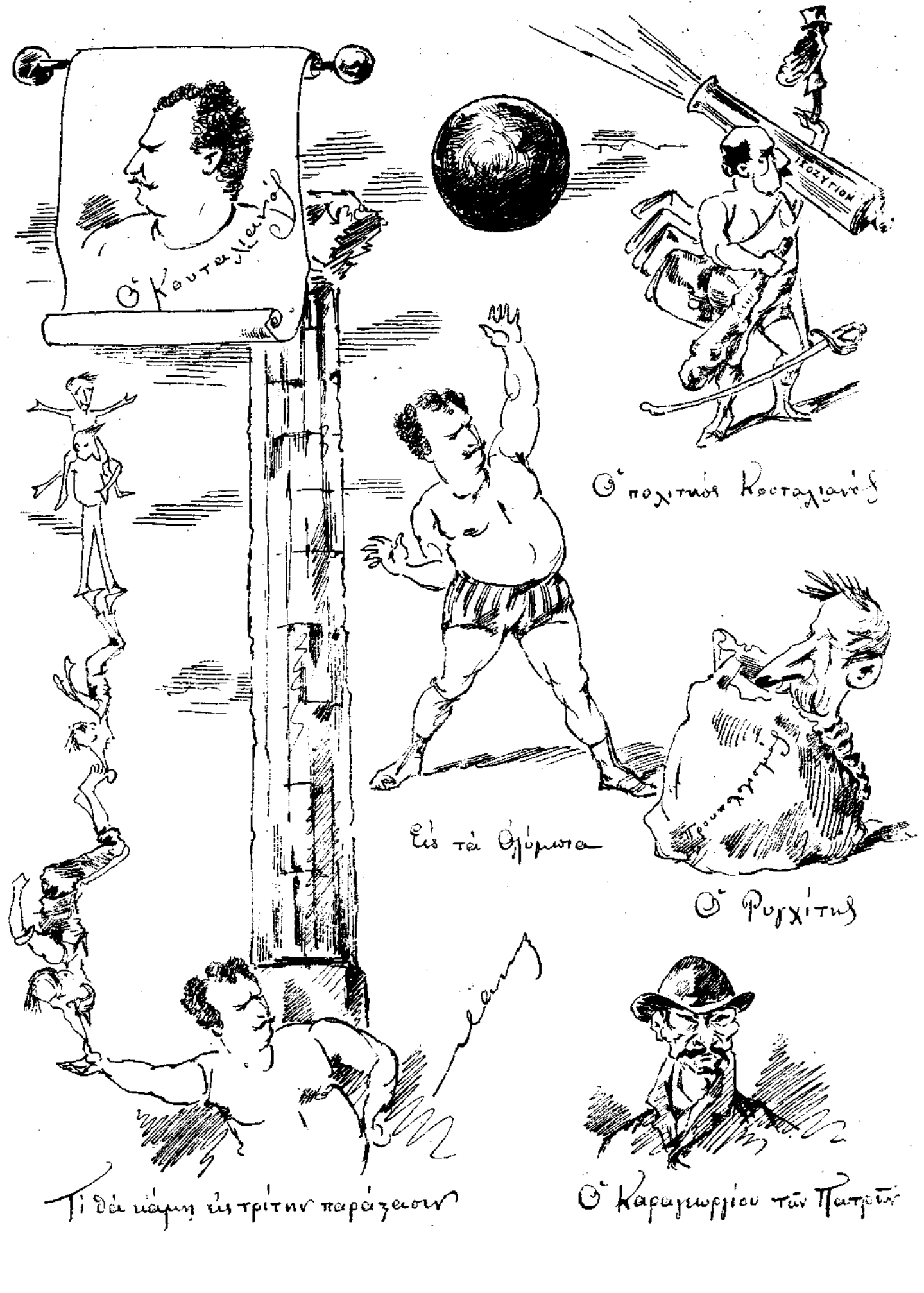
Τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφειοῦ ἤρχισαν τὰς ἡμέρας αὐτὰς νὰ κάμνουν τακτικὴν παρέλασιν διὰ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων κάτωθεν ἀλλεπαλλήλων διατριβῶν περὶ τῆς Λαυριακῆς ὑποθέσεως. Ἐπὶ τούτῳ εἰς εἶπεν ὅτι εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀνάκρισις ἀφοῦ τὴν πολεμοῦν ὄλα τὰ στοιχεῖα.

Μερικοὶ θαρραλεώτεροι καὶ ὑπογράφουν προχθὲς δὲ εἰς τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα» κάποιος ἔβαλε φαρδὺν πλατὺν καὶ τὸν τίτλον του, φαρμακείμορος, συζητῶν νομικῶς τὸ δικαίωμα τῆς αὐταπαγγέλτου ἐνεργείας καὶ ἀνακρίσεως. Μετὰ τοῦτο κατ' ἀναλογία περιμένομεν νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Οἰκονομίδην ἀναγγέλλοντα ὅτι ἔφερεν ὕδωρ τοῦ Βισῦ, τὸν κ. Βουσακὴν ὁμιλοῦντα εἰς τὸ νεοκουργιοδικεῖον, τὸν κ. Ψαρρᾶν γράφοντα γυμνοδοτήσεις περὶ τοῦ κοιλιακοῦ τύπου καὶ τὸν κ. Ὀλύμπιον τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ διεξαγοῦντα φιλολογικὴν ἐριδα.

Ἐδημοσιεύθη καὶ ὁ πολυθρόλλητος περὶ προσόντων νόμος, ἀφοῦ ὅμως ἐννοεῖται προηγουμένως ἔγιναν ὄλαί αἱ τοποθετήσεις εἰς τὰς δημοσίας θέσεις οὕτως ὥστε οἱ φίλοι νὰ εὐρεθοῦν κατέχοντες αὐτὰς καὶ μὴ ἠναγκασμένοι νὰ υποβληθοῦν εἰς καμμίαν δοκιμασίαν. Ἡ τακτικὴ αὕτη τῆς κυβερνήσεως ἐνθυμίζει καλόγηρον φροντίζοντα νὰ διαπραξῇ ὕλας τὰς κοσμικὰς ἀμαρτίας προτοῦ ἀποφασίσῃ νὰ υποβληθῇ εἰς τὸν Κανόνα του.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ μεγάλου σχεδίου του τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Γόρδωνος διὰ τῆς ἀποποιήσεως τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἀγγλίας, ὁ γενναῖος Στέφανος ὁ Μακεδὼν, ἐξευρίσκει νέον στάδιον διὰ τὴν ἐνεργητικότητά του, πρέπει ἀπὸ πείσμα νὰ προστεθῇ εἰς τὰς φάλαγγας τοῦ Μαχθῆ ἢ νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς Τουλὸν ὑπὲρ τῶν Γάλλων.

Ἐγένετο καὶ ἡ ἄλλη ἐπιθεώρησις εἰς Γουδί ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ βασιλέως. Παρατηρήθη δὲ ὅτι κατ' αὐτὴν ὁ κ. Τρικοῦπης μετέβη καὶ ἐπανήλθεν ἐφ' ἀμάξης ἀρχτος σχεδόν. Φαίνεται ὅτι ὑπέθεσε ὅτι τὸ ρεῦμα τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ μετεδόθη ἐκ Θεσσαλίας καὶ ἐδῶ καὶ θὰ ἐφοβήθη καμμίαν νέαν προσφώνησιν τοῦ κ. Πλατούτσα.

ὁ πολιτὸς Κουταλιανός

Εἰς τὰ ἔθνη

ὁ Ρυχίτις

ὁ Καρναβαλίου τῶν Πατρῶν

Τὶ δὲ καὶ εἰς τρίτην παράξιν

Ἀναρτῶμεν ἐπὶ τέλους σήμερον εἰς τὴν πινακοθήκην τοῦ « Ἀσμοδαίου » καὶ τὸν διάσημον Καραγεωργίου τῶν Πατρῶν. Ὁ ἰδιόρρυθμος οὗτος ἄνθρωπος, ὁ προσφιλέτης τοῖς Πατρινοῖς τύπος, εἶνε ἤδη ἀρκετὰ γνωστός καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ φερομένων ποιημάτων καὶ ἐκ τῆς τελευταίας ἐνταῦθα παρουσίας του ὡς ἐπιστράτου, περὶ ἧς ἐγράψαμεν, ὥστε κρίνομεν περὶ τὸν νὰ προσθέσωμεν τι πλεον περὶ αὐτοῦ. Ἀφοῦ ἐστέρηθημεν ἐν Ἀθήναις ἔδλων τῶν δημοτικωτάτων ἐκείνων τύπων, οἵτινες εἶχον συρρεύσει πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐδῶ, καὶ δὲν κομμοῦσι πλέον τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας μας οἱ Δεκάστροι καὶ οἱ Ἀθερινόπουλοι καὶ οἱ Κωστα-ρήτορες, ἄς δανεισθῶμεν ἀπὸ τῆς Πάτρας τὴν περιέργον αὐτὴν προσωπικότητα τοῦ Καραγεωργίου, ἀλλοτε καλοῦ ἡρώου, ἐφημεριδοπώλου, ὑπαιθρίου ρήτορος, φιλοσόφου τῆς ὁδοῦ, ἐπιστράτου ἐξαιρεθέντος καὶ σατυρικοῦ ποιητοῦ δι' ὑποβολέως. Οἱ κάτωθεν στιχοὶ εἶνε συντεταγμένοι κατὰ τὸ ὕψος τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Πατρῶν ὀμιλιῶν του, μᾶς ἐστάλησαν δὲ ἐκεῖθεν.

« ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ ! »

Εἶμαι ὁ Κώστας ὁ σοφός,
ὁ χορηγῶν ἴσως Πάτρα, φῶς,
φῶς ἰσχυρόν, ἀληθινόν,
κι' ἄς ἔχω νοῦν γαϊδουρινόν.

Ἡμῆν καὶ εἶμαι γληρικὸς
καὶ ρήτωρ θεολογικὸς,
ὑπαιθριος, βροντόφωνος,
καὶ ψάλτης δά καλόφωνος !

Ἐφημερίδας σᾶς πωλῶ,
καὶ βροντηδὸν σᾶς ὀμιλῶ:
— « πᾶρετε νέα, φῶς καλόν,
ἀπὸ τὸν Κώσταν τὸν τρελλόν. — »

Τὰ μούτρα μου κυττάζετε
καὶ πάντες ἀγοράζετε,
ἢ ὅλοι μὲ φοβεῖσθε,
ἢ ἄφρονες θὰ ἦσθε ! . . . .

Ὅσακις κάθημαι ἄργος,
γίνου' ἐξαίφνης στιχουργός,
καὶ γράφω στιχοὺς φοβερούς,
ξεταιίωτους καὶ τσουχτερούς !

Ὡς ἀδελφὸς πνευματικὸς,
τώρα τοὺς πάντας γενικῶς,
ὦ Πατρινοὶ μου, χαιρετῶ
γιατὶ πηγαίνω ἰστὸ στρατό,

κ' ἐὰν τὸ κατορθώσω,
θὰ τὸν ἀναμορφώσω ! . . . .
Σᾶς ἔχω . . . διὰ βίου,
Κώστας Καραγεωργίου !

Ο ΠΑΝΑΓΗΣ

Εἶνε ἀληθῶς τι ἔκτακτον ἢ ρώμη τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Αἱ δύο δοθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰ Ὡλύμπια παραστάσεις ἀπέδειξαν ἐπὶ ἡ φαντασία τῶν περὶ αὐτῶν γραφάντων πρὶν τὸν ἴδωσι ἦτο κατωτέρα τῆς ἰσχύος του. Ἡ δὲ θεὰ αὐτοῦ, καὶ τι πλεον ἢ ἀνδρὸς τελείου, μὲ τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἐκδηλουμένην καὶ εἰς τὴν παρμικρὴν κίνησιν καὶ εἰς τοὺς ὀξῶδεις δακτύλους καὶ εἰς τὰς ραβδώσεις τῶν βραχιόνων καὶ τὴν ὡς ἀρχαίου ἀνδριάντος στάσιν καὶ εἰς τὴν τραχεῖαν φωνὴν του, ἐπέβαλλει ἰδίως ἐδῶ, ὅπου ἡ σκόνη, ἡ ζέστη, ὁ καθεστῆς βίος, τὰ ἀχρεῖα τρόφιμα, ἡ ἔλλειψις περιπάτου, ἢ παρὰ πάντας τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς κατασκευῆ τῶν οἰκοδομῶν, οἱ ἀνόμοιοι γάμοι καὶ ἔδλων ἐν γένει τὸ σύστημα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς διέπλασαν καὶ καταγίνονται νὰ προαγάγουν καὶ

διαϊωνίσαν γενεὰν παραλυτικῶν, νευροπαθῶν, λυμφατικῶν, ἀσάρκων, εἰδῶλων ἀνδρῶν. Καὶ πρὸ τοιούτου κόσμου, πρὸ τοιούτων θεατῶν ἔρχεται ὁ Κουταλιανὸς αὐτὸς γίγας καὶ ἀνεγείρει σιδηρὰ ράβδους καὶ παίζει μὲ βίβρη ἑκατοντάδων ὀκάδων καὶ λυγίζει σιδηρὰ, ἀνάμνησις τῶν μυθολογικῶν ἐκείνων ἀθλητῶν, τῶν ὁποίων ἐνασμενίζει νὰ δανεῖται καὶ τ' ὄνομα, καθιστῶν τ' ἀθλά των πιστευτά. Καὶ ἐπὶ τούτῳ νομίζομεν ἐπὶ τῷ ὀφείλεται ἐθνικὴ ἐγνωμοσύνη, διότι ἔσωσε τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μυθολογίαν.

Εἶνε ἀναστήματος μετρίου, μὲ ὀφθαλμοὺς μικροὺς, καλυπτομένους ὑπὸ πικρὰς κατεβασμένας ὀφρῦς, μύτην μᾶλλον μεγάλην, μύστακα ἀδρῶν, χεῖλη μᾶλλον λεπτά. Ἐχει τάσιν πρὸς πολυσαρκίαν καὶ ἤρπαιον ἤδη νὰ γίνεταί προγᾶστωρ ὀλίγον. Ὅταν περιπατεῖ ἢ σκηπῆ τρίξει. Τὸ ἔδλων του δὲ παράστημα προδίδει ναύτην, ὅστις τῆ φυσικῆν του εὐρωστίαν ἀνέπτυξεν ἀνασύρων ἀγκύρας.

Ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον πάσης ὀμιλίας καὶ τὸ προσφιλέθιμα τῆς δημοσιογραφίας. Εἶνε ἡ οὐδοαιτετέρα actualité. Ὅλοι καταγίνονται πῶς νὰ τὸν ὑμνήσουν, νὰ τὸν θαυμάσουν, νὰ τὸν περιγράψουν. Εἶνε δὲ σήμερον ἐν Ἀθήναις προσωπικότης κατὰ πολὺ ὑπερτέρα καὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Τρικούπη, πρὸς ὃν παραβάλλουσα αὐτὸν ἢ « Ν. Ἐφημερίς » τὸν ἀπεκάλεσε πρωθυπουργὸν τῆς σωματικῆς ἰσχύος. Ἀλλὰ νομίζομεν ἐπὶ καμμία σύγκρισις δὲν δύναται νὰ γίνῃ μεταξὺ τοῦ Παναγῆ τῆς σκηπῆς καὶ τοῦ Παναγῆ τῆς πολιτικῆς. Τόσος θαυμασμὸς ὑπὲρ τοῦ πρώτου εἶνε ὑπερβολικὸς. Ἄν ὁ Παναγῆς σηκῶναι ράβδους 80 ὀκάδων, ἀνθρώπους ἐπὶ τῶν ὀμων του καὶ τηλεδόλα, ὁ Τρικούπης σηκῶναι τρεῖς ὀπουργεῖαι, σηκῶναι ὄλα τὰ ἀμαρτήματα τῆς κυβερνήσεώς του, σηκῶναι ὄλας τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φίλων του καὶ ὄλας τὰς ὕβρεις τῶν ἐχθρῶν του καὶ ὄλην τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ. Ἄν ὁ Παναγῆς λυγίζει σιδηρὰ, ὁ κ. Τρικούπης λυγίζει καὶ τὸ σκληροτράχηλον τοῦ Δημητρακάκη καὶ τὸ ἀτίθασσον τοῦ Μανδάλου καὶ τὸ ἀνεξάρτητον φρόνημα τοῦ Στραμούλη. Οὐδεὶς δὲ Παναγῆς ἀντιπολιτευόμενος εὐρέθη νὰ λυγίσῃ τὸ σιδηροῦν αὐτοῦ πείσμα.

Οὐχ ἦττον ἔκτακτοι τῶν ἀσκήσεών του εἶνε οἱ λόγοι του, οὐς ἀπαγγέλλει ἐκ τοῦ προχείρου. Εἶνε καὶ αὐτοὶ ἀσκήσεις εἰς τὴν γλώσσαν, τὴν ὁποίαν λυγίζει καὶ αὐτὴν καὶ μεταπλάττει ὅπως θέλει. Συνομιλεῖ εἰκογενειακώτατα μὲ τοὺς θεατὰς του, τοὺς διηγεῖται τὰ ταξιδιά του, τοὺς προσφέρει λυγισμένα σιδηρὰ ὡς souvenir καὶ ἐνθουσιαζόμενος τοὺς βεβαίει ὅτι « ἐδῶ θὰ πεθάνουμ' ὄλοι ».

Ἐξῶθεν τοῦ θεάτρου, κατὰ τὴν διάβασιν ἐνὸς ὅστις εἶνε ὁ ἀντίποιος τοῦ Κουταλιανοῦ

— Αὐτὸς εἶνε ὁ Παναγῆς ὁ Κοκκαλιανός ! !

Ἐπὶ τῆ θεᾷ τοῦ ταμίου μᾶς τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν
— Αὐτὸς εἶνε δυνατὸς. Ἄπορεῖ νὰ σηκῶσῃ τὸ ταμειῶ του . . .
καὶ νὰ φύγῃ.

Προτείνομεν τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ Παναγῆ διὰ τὰ οικονομικὰ τοῦ κράτους. Μόνος αὐτὸς θὰ δυνηθῇ νὰ ἀρῇ . . . τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν !

Χάρμη

Τοῦ ΧΑΡΑΜΗ τὸ παγωτὸ πηγαίνετε νὰ φάτε,
τὸ φλογισμένο ἰσθμῶδες δρασάτο θὰ τὸ κέμη.
Στόματα κόρης, ἀνανά καὶ κρέμα θὰ ρουφᾶτε,
καὶ δὲν θὰ λέτε πᾶ λεπτὰ πῶς πήγανε ΧΑΡΑΜΗ